

the direct muscle of an abdomen. This eliminates the risk of postoperative complications such as atrophy of the direct abdominal muscle and the formation of hernias, and muscle padding between surface and deep sections of the tissues will give a stable wound scar and dense scar. Were observed all the rules of asepsis and antisepsis by the standard technique. At the end of the study abdominal first closed the peritoneum and the inner wall of the vagina, making the muscles in place and hemming stitches of its multi-hub, then connected the outer seam wall of the vagina and imposed external seams on the fascia and the skin. It was found that the muscles of the abdominal wall were much thinner, stretched, and atonic, flabby (musclar hypoplasia), internal organs without damage and signs the inflammation from the peritoneum, any anomalies it is not revealed.

To improve the activity of the nervous system, optimal metabolism in the nerve cells and toning the muscles of the abdominal wall was assigned a drug "Neurorubine" scheme: 3 ml / day for 10 days, and then 3 ml once a week. As a means of physical therapy for toning the muscles of the abdominal wall carried out darsonvalization average frequency for 15 to 20 minutes, and the next day with the same purpose appointed massage lateral abdominal wall and the imposition of a tight bandage on the abdomen. To improve lymph and blood circulation were assigned to infrared irradiation of 10 courses. The complex of therapeutic measures gave a positive result because the animal reaching 6 months of age abdominal wall with the left and right sides were almost equal.

Key words: malformation, abdominal wall, diagnostic laparotomy.

УДК 636.22/.28.09:616-006-085

ФІБРОПАПОМАТОЗ У ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ ТА МЕТОДИ ЇЇ ЛІКУВАННЯ

Сарбаш Д.В., к.вет.н., доцент
Синяговська К.А., к.вет.н., доцент
Цимерман О.О., к. вет. н., доцент

Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Анотація. *Захворювання великої рогатої худоби на фібропапіломатоз проявлялося множинним утворенням на шкірі та вимені папілом, що мали ніжку та щільну консистенцію, були бугристі та сягали розміром до 15 см у діаметрі. Лікування здійснювали комплексно шляхом хірургічного видалення найбільших за розміром папілом на фоні внутрішньовенного введення 0,5% розчину новокаїну.*

Ключові слова: *фібропапіломатоз, папіломи, велика рогата худоба, новокаїн, хірургічне видалення.*

Актуальність проблеми. Папіломатоз – хронічне проліферативне захворювання, тварин й людини, яке характеризується розвитком множинних папілом. Хворіє рогата худоба, коні, собаки та інші види домашніх тварин [1, 2]. Вірус папіломатозу великої рогатої худоби є типовим представником групи паповавірусів. Передачу шкірного папіломатозу у великої рогатої худоби вивчали, як в природних, так й в експериментальних умовах, якими встановлено поширеність хвороби шляхом прямого та непрямого контакту. Також є дані про розвиток папілом в тих анатомічних ділянках, які найбільш схильні до поверхневих травм [3, 4]. Отже, питання профілактики даного захворювання полягає в необхідності забезпечити регулярне чищення предметів догляду за тваринами, а для жителів приватного сектору за можливістю не допускати контакту з хворими тваринами та випасати худобу на різних пасовищах.

Дані щодо лікування хворих тварин дуже суперечливі та свідчать, що при обробці хворих тварин звичайними комерційними вакцинами або аутовакцинами їх ефективність досить сумнівна, а лікарські засоби не є достатньо ефективними. На початкових стадіях хірургічна екстирпація несформованих папілом може подовжувати перебіг захворювання, в той час як на більш пізніх стадіях хвороби видалена папілома, як правило, не поновлюється [3]. Тому питання щодо лікування великої рогатої худоби з фібропапіломатозними ураженнями, на теперішній час, залишається відкритим і потребує досконалого вивчення та емпіричного пошуку нових комбінованих схем лікувальних заходів.

Метою роботи було дослідити велику рогату худобу хвору на фібропапіломатоз та визначити ефективність лікувальних заходів в умовах приватного сектору.

Матеріал та методи дослідження. Матеріалом для дослідження були 5 голів великої рогатої худоби чорно-строкатої породи з фібропапіломатозом шкіри, що утримувалася в приватному секторі селища Циркуни Харківської області.

Корови підлягали всебічному клінічному обстеженню з урахуванням анамнестичних даних, окрема на предмет контакту з іншими тваринами, а також в одному випадку було проведено гістологічне дослідження видаленої папіломи. При видаленні папілом дотримувалися правил асептики та антиасептики з радикальним видаленням пухлини єдиним блоком та без її розтину, а також ретельним гемостазом (використання термокаутеру).

Результати дослідження. Перший випадок даного захворювання було зареєстровано у корови віком 2,5 років, у якої власники помітили на вушній раковині бугристі утворення незначного розміру, але через декілька тижнів новоутворенні тканини значно збільшилися у розмірах та займали майже всю зовнішню поверхню вушної раковини. Надалі власники відмічали появу близько 10 нових утворень на повіках та вимені розміри яких сягали від просяного зерна до квасолини (рис. 1.).

Надалі, протягом 1,5-2 місяців захворювання було діагностовано на молочній залозі ще у 4-х корів, віком до 3-х років. Анамнестичні дані свідчили, що всі корови випасалися на одному пасовищі і вони контактували між собою.

Рис. 1. Папіломи на вушній раковині та на повіках.

При клінічному обстеженні хворих тварин виявлені множинні фібропапіломоподібні розростання які мали форму кольорової капусти, папіломи були без шерстного покриву грубої, щільної консистенції та мали ніжку (рис. 2, 3). Поверхня їх була вузловатою, з наявністю лусок, а іноді вкритою шипами. Розміри папілом варіювали від 1 до 15 см у діаметрі та від 1 до 4-5 см у висоті.

Навколишні тканини були не змінені (безболісні та не збільшені у розмірі), без ознак інфільтрації. Найбільш великі фібропапіломи у тварин травмувались та кровоточили, на їх поверхні утворювалися фіброзні нашарування з домішками бруду.

Лікування хворих корів здійснювали комплексно. Оскільки приготування аутовакцини в наявних умовах є досить складним процесом, а данні щодо ефективності аутовакцинації дуже суперечливі [5], то у схему лікування було включено хірургічне видалення найбільш великих фібропапілом у поєднанні з внутрішньовенним введенням 0,5%-вого розчину новокаїну.

Рис. 2. Папіломи на вимені.

Рис. 3. Фібропапіломатоз вимені великої рогатої худоби.

Враховуючи дані літературних джерел [4], а також власний досвід щодо лікування тварин з даною патологією новокаїн вводили із розрахунку 0,5 мл на 1 кг маси тіла один раз у 3 дні. Кількість

введення складала від 3 до 6 ін'єкцій (14-20 діб). Показанням для припинення останніх служило зниження прояву клінічних ознак захворювання та одужання корів.

Хірургічному видаленню піддавалися папіломи найбільші за розміром, які, зі слів власників, з'явилися першими. Видалення уражень проводили на фоні седації корови та місцевого знеболення.

При дослідженні видалених папілом виявили нерівномірну шорохувату масу з нерівними краями. Гістологічно, пухлина складалася з множинних екзофітних розростань, що були розгалужені, та вкриті багат шаровим гіперплазованим плоским епітелієм ступень дозрівання якого була більш виражена до периферії. Також відзначали гіперваскуляризовану строму зі значною проліферацією фібробластів та міофібробластів. Поліморфізм ядер та клітин був мінімальний з помірним перинуклеарним ореолом.

Подальші спостереження за хворими коровими виявили, що після двохкратного внутрішньовенного введення 0,5%-вого розчину новокаїну на фоні хірургічного видалення найбільш крупних папілом, ступень прояву захворювання та кількість папілом помітно зменшилися. Папіломи ставали млявими, меншими за розмірами, невеликі вогнища ураження контурували у меншій ступені та ставали ледве помітними. По закінченню лікування всі папіломатозні ураження повністю зникли за 14-20 діб.

Також слід відзначити, що тварини знаходилися під нашим наглядом ще 3 місяці впродовж яких рецидивів хвороби не спостерігали.

Висновки

1. Фібропапіломатоз у великої рогатої худоби діагностували у корів віком до 3-х років, що контактували з хворими тваринами.
2. Діагноз на фібропапіломатоз у великої рогатої худоби ставився за наявності специфічних та характерних множинних новоутворень на шкірі в ділянці голови та молочної залози.
3. Гістологічні дослідження фібропапілом виявили наявність множинних розгалужених розростань, утворених клітинною фіброваскулярною стромою, вкритих гіперплазованим плоским епітелієм, а також з мінімальним поліморфізмом ядер та клітин.
4. Хірургічне видалення найбільших за розміром папіломатозних утворень на фоні внутрішньовенного введення 0,5%-вого розчину новокаїну має позитивний терапевтичний ефект без рецидивів.

Література

1. Вітовец Й. Вроджений фібропапіломатоз у поросяти / Й. Вітовец, Курза Дж., Кратовчп П., Скалова А. // Ветеринарна практика. – 2007. – № 12 (16). – С. 28-29.
2. Власенко В.М. Словник термінів ветеринарної хірургії / Власенко В.М., Тихонюк Л.А. – Біла церква, 2008. – 360 с.
3. Дженсен Р. Болезни крупного рогатого скота / Дженсен Р., Маккей Д.; пер. с англ. Вереты Л.Е., Карликова Д.В. – М.: Колос, 1977. – 358 с.
4. Кузнецов А.К. Новокаиновая терапия заболеваний животных / Кузнецов А.К. – М.: Россельхозиздат, 1970 – 125 с.
5. Ragland W.L., Spencer G.R. American Journal of Veterinary Research –1968. – № 29, – p. 1363-1366.

ФИБРОПАПИЛЛОМАТОЗ У КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА И МЕТОДЫ ЕГО ЛЕЧЕНИЯ

Сарбаш Д.В., Синяговская Е.А., Цимерман О.О., к. вет. н., доценты

Харьковская государственная зооветеринарная академия, г. Харьков

Аннотация. Заболевание крупного рогатого скота фибропапилломатозом проявлялось множественным образованием на коже и вымени папиллом, которые имели ножку и плотную консистенцию, были бугристые и достигали в размере до 15 см в диаметре. Лечение осуществляли комплексно путем удаления наибольших по размеру папиллом на фоне внутривенного введения 0,5%-ного раствора новокаина.

Ключевые слова: фибропапилломатоз, папилломы, крупный рогатый скот, новокаин, хирургическое удаление.

FIBROPAPILLOMAS IN CATTLE AND ITS TREATMENT

Sarbash D.V., k. vet. sci., associate professor,; Sinyagovska K.A., k. vet. sci., associate professor;

Tsimerman O.O., k. vet. sci, associate professor

Kharkiv State Zooveterinary Academy, Kharkiv

Summary. In the article presents data on disease five cattle under 3 years of fibropapillomatosis. The first case of the disease was detected in cows, which in the auricle appeared nodular formations which increased in size and occupied the entire surface of the auricle. In further noted the appearance of

about 10 new lesions on the eyelids and udder sizes which varied from a millet seed to a bean. Within 1,5-2 months in 4 cows, the disease was diagnosed at the breast. It was found that all cows are grazed on one pasture and chatted. Papilloma wore multiple and had the form of a cauliflower, without wool on and had the leg, thick consistency. Their surface was nodulosing, with the presence of scales, and sometimes covered with thorns. The size of the papillomas varied from 1 to 15 cm in diameter and from 1 to 4-5 cm in height. The surrounding tissue is not modified, without signs infiltration. The largest papillomas were injured and continuously bleeding.

In the study of remote papillomas found the rough irregular mass with uneven edges. Histologically, the tumor consisted of multiple exophytic growths, which were branched and covered with multilayer flat epithelium the degree of ripening was more pronounced at the periphery. Also noted gpermission stroma with significant fibroblast proliferation and morebest. Polymorphism of nuclei and cells was minimal with moderate perinuclear halo.

The treatment regimen was included surgical removal of papillomas on the background of intravenous administration of a 0,5 % solution of novocaine at the rate of 0,5 ml per 1 kg of body weight once in 3 days. The number of injections ranged from 3 to 6 injections (14-20 days). The indication for the termination of the last was the reduction of the clinical manifestations of the disease oznaku and the recovery of the cows. Removal of papilloma were subjected to the biggest in size, which appeared first.

When you remove skin tags adhered to the rules of ablation and antiplastic with radical removal of the tumor as a single unit and without opening, and meticulous hemostasis (use thermocautery). After double introduction of a 0.5% solution of novocaine on the background of surgical treatment, the degree of manifestation of the disease and the number of papillomas was reduced.

Papilloma had become limp, smaller, small lesions conturului to a lesser extent and became barely noticeable. At the end of treatment, all papillomas lesions completely disappeared within 14-20 days. At the end of treatment, all papillomas lesions completely disappeared, and no recurrences were observed.

Key words: fibropapillomas, papilloma, cattle, procaine, surgical removal.

УДК 636.7.09:616-089.5

ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИМПАТИЧНОГО КОМПОНЕНТУ ЕПІДУРАЛЬНОЇ БЛОКАДИ 0,2 РОЗЧИНОМ БУПІВАКАЇНУ У СОБАК ШЛЯХОМ ІНФРАЧЕРВОНОЇ ТЕРМОМЕТРІЇ

Слюсаренко Д.В., к. вет. н, доцент., cloud41@yandex.ru

Ільніцький М.Г. д. вет. н., професор

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

Анотація. Викладено результати досліджень показників інфрачервоної термометрії за епідуральної блокади 0,2% розчином бупівакаїну у собак. Визначено, статистично значиме підвищення шкірної температури в ділянці черевної стінки з 45-ї по 540 хв після введення препарату, яке є проявом симпатичного компоненту блокади. Ректальна температура змінювалась статистично незначимо.

Ключові слова: інфрачервона термометрія, епідуральна блокада, симпатичний компонент блокади, бупівакаїн, собаки.

Актуальність проблеми. Термометричне дослідження є одним із базових клінічних тестів у ветеринарній медицині. В хірургічній практиці воно важливе з точки зору своєчасного виявлення явищ гіпотермії та гіпертермії при виконанні оперативних втручань[5,6]. Вимірювання температури традиційно проводиться ректальними методом, але при необхідності вона може досліджуватися на інших ділянках тіла – стравоході, носоглотці, шкірі.

Останнім часом в літературі є дані, які вказують на зростання інтересу до застосування шкірної термометрії у людини та тварин. Вона використовується для визначення стану окремих органів в нормі та при патології, або фізіологічних змін при різних станах організму, наприклад знеболюванні. Особливої уваги заслуговує дослідження шкірної температури при виконанні місцевої анестезії, оскільки одним із компонентів блокади нерва є блокада його симпатичних волокон, яка